

4 Φεβρουαρίου, 1991.

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στές]

WATIA NAZIM HABIB,

Εφεσείουσα,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5357).

Ποινή — Κατοχή ελεγχόμενων ναρκωτικών φαρμάκων δηλαδή 975 γραμμάρια ουσίας περιέχουσας 49% ηρωίνης, με σκοπό την προμήθεια της σε άλλα πρόσωπα, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (3), 30 και 31 του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 29/1977, όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 67/83 - Επιβολή ποινής φυλάκισης 4 1/2 ετών - Εγκρίθηκε. 5

Ποινή — Διαφοροποίηση - Προσωπικές συνθήκες.

Η Εφεσείουσα εισήγαγε τα ναρκωτικά δηλ. 975 γραμμάρια ουσίας περιέχουσας 49% ηρωίνη στην Κύπρο, κρυμμένα στις αποσκευές της σε συνεργασία με τον πρώην συγκατηγορούμενο της με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των πιο πάνω άρθρων του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 29/1977 όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 67/83. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την έφεση εναντίον της ποινής φυλάκισης 4 1/2 χρόνων αποφάνθηκε ότι: 15

1) Είναι καιρός τα Δικαστήρια να επιβάλλουν αυστηρότερες ποινές αναλογιζόμενα την ευθύνη τους έναντι της κοινωνίας της Κύπρου και των χωρών προς τις οποίες προορίζονται τα ναρκωτικά, λαμβάνοντας υπόψη πάντα στην επιμέτρηση της ποινής τις προσωπικές συνθήκες των κατηγορουμένων. 20

2) Δεν υπήρχε λόγος διαφοροποίησης της ποινής αφού και οι δύο συγκατηγορούμενοι συνεργάστηκαν για τη διάπραξη του αδικήματος.

Η Έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Maiah v. Δημοκρατίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 520;

Ei-Etgi και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1985) 2 Α.Α.Δ. 40.

Έφεση εναντίον Ποινής.

- 5 Έφεση εναντίον της ποινής από την Watia Nazim Habib η οποία βρέθηκε ένοχη στις 17 Οκτωβρίου, 1990 από το
- Κακουργιοδικείο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 6208/90) στην κατηγορία κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (2), 30 και 31
- 10 του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 1977 (Νόμος 29/77) και στην κατηγορία κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (3), 30 και 31 του πιο πάνω νόμου και καταδικάστηκε από τον
- 15 Π.Ε.Δ. Φρ. Νικολαΐδη, τον Α.Ε.Δ. Ιωαννίδη και τον Ε.Δ. Κραμβή σε φυλάκιση 4 1/2 ετών στην δεύτερη κατηγορία χωρίς να επιβληθεί ποινή στην πρώτη κατηγορία.

Η εφεσείουσα παρουσιάσθη αυτοπροσώπως.

- 20 Α. Μ. Αγγελίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π.: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από τον κ. Π. Αρτέμη, Δ.

- 25 ΑΡΤΕΜΗΣ Δ.: Η εφεσείουσα προσέβαλε την απόφαση του Κακουργιοδικείου Λάρνακας με την οποία καταδικάστηκε σε φυλάκιση 4 1/2 ετών για κατοχή 975 γρ. ουσίας περιέχουσας 49% ηρωίνη με σκοπό την προμήθεια της σε άλλα πρόσωπα, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (3), 30 και 31 του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 29/1977, όπως τροποποιήθηκε με το
- 30 Νόμο 67/83.

Οι συνθήκες της διάπραξης του αδικήματος και τα γεγονότα περιέχονται στην απόφαση του Κακουργιοδικείου,

απ' όπου φαίνεται ότι η εφεσείουσα εισήγαγε τα ναρκωτικά στην Κύπρο, καλά κρυμμένα στις αποσκευές της και σε συνεργασία με τον πρώην συγκατηγορούμενο της στην υπόθεση, με πρόδηλο σκοπό την εμπορία τους.

Με την έφεση της η εφεσείουσα παραπονείται ότι η 5
ποινή που της επιβλήθηκε ήταν υπερβολική κάτω από τις
συνθήκες και έπρεπε να είχε διαφοροποιηθεί από την
ποινή που επιβλήθηκε στον συγκατηγορούμενο της, λαμβάνοντας υπόψη τις προσωπικές της περιστάσεις και την 10
πλήρη συνεργασία της με την Αστυνομία.

Νομίζουμε περιττεύει να επαναλάβουμε τη σοβαρότητα 15
αδικημάτων αυτής της φύσης που έχει τονισθεί επανειλημμένα σε αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Αναφερόμαστε στην πρόσφατη απόφαση *Mohamed Salama Selim Malah v. Δημοκρατίας* (1990) 2 Α.Α.Δ. 520, όπου τονίστηκε από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου κ. Α.Ν. Λοΐζου στη 20
σελ. 523 ότι "οι ποινές που κατά κανόνα επιβάλλονται από τα πρωτόδικα Δικαστήρια και τα Κακουργιοδικεία, δεν αποτελούν το ανώτερο όριο της ορθής προσέγγισης στην επιμέτρηση της ποινής αλλά στις πλείστες όσες περιπτώσεις το ελάχιστο που θα μπορούσε να επιβληθεί και 25
ότι είναι καιρός, αναλογιζόμενα τα Δικαστήρια την ευθύνη έναντι της κοινωνίας της Κύπρου και των άλλων χωρών προς τις οποίες συνήθως προορίζεται το εμπόρευμα αυτό του λευκού θανάτου, να επιβάλλονται αυστηρότερες ποινές, λαμβάνοντας πάντοτε, βεβαίως υπόψη και τις προσωπικές συνθήκες των κατηγορουμένων, ένα στοιχείο ουσιαστικό στην επιμέτρηση της ποινής".

Στην υπόθεση *El-Etri και Άλλοι v. Δημοκρατίας* (1985) 30
2 Α.Α.Δ. σελ. 40, για το ίδιο αδίκημα και για την ίδια περίπου ποσότητα του ίδιου ναρκωτικού, το Κακουργιοδικείο είχε επιβάλει ποινή φυλάκισης 4 ετών και το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την έφεση, ανέφερε πως ήταν με 35
δυσκολία που δεν την αύξησε.

Σχετικά με το παράπονο της εφεσείουσας, ότι η ποινή 35
έπρεπε να είχε διαφοροποιηθεί, είναι καθαρό από την

- απόφαση του Κακουργιοδικείου ότι τούτο εξέτασε το θέμα και έκρινε ότι δεν υπήρχε λόγος να γίνει τέτοια διαφοροποίηση, έχοντας υπόψη ότι και οι δύο συγκατηγορούμενοι συνεργάστηκαν για τη διάπραξη του αδικήματος.
- 5 Δεν βρίσκουμε λόγο για να επέμβουμε στο συμπέρασμα αυτό του Κακουργιοδικείου, έχοντας και υπόψη ότι η εφεσείουσα ήταν το πρόσωπο που εισήγαγε τα ναρκωτικά στην Κύπρο και τονίζοντας έτσι τη σοβαρότητα της ευθύνης προσώπων που είναι πρόθυμα να μεταφέρουν τα ναρ-
- 10 κωτικά, γιατί χωρίς αυτά δεν θα ήταν δυνατή η εμπορία τους.

- Καταλήγοντας, κρίνουμε πως το Κακουργιοδικείο είχε ενώπιον του όλα τα αναγκαία στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων και των προσωπικών συνθηκών της εφεσείουσας,
- 15 τα οποία και έλαβε υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής.

Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση απορρίπτεται.